॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

प्रजवं वा एतेनं यन्ति यद्दंशममहंः पापावहीयं वा एतेनं भवन्ति यद्दंशममह्यों वै प्रजवं यतामपंथेन प्रतिपद्यंते यः स्थाणु हिन्त् यो भ्रेषं न्येति स हीयते स यो वै दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहृन्यते स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह् तमेवान्वारभ्य समंश्जुतेऽथ्यो व्याह सः (१)

हीयते तस्मौद्दशमेऽहंन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो खल्वांहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुंवर्गं लोकमांयन् यज्ञस्य व्यृद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं तद्यज्ञमानस्य यद्यद्धं तद्भातृंव्यस्य स यो वै दंशमेऽहंन्नविवाक्य उपहुन्यते स पुवाति रेचयति ते ये बाह्यां दशीकवंः (२)

स्युस्ते वि ब्रूंयुर्यदि तत्र न विन्देयुंरन्तःसद्साद्ध्यच्यं यदि तत्र न विन्देयुंर्गृहपंतिना व्युच्यन्तद्ध्यच्यंमेवाथ वा एतथ्संपर्गिज्ञयां ऋग्भिः स्तुंवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति यदानुचुस्तेनेय स्पर्गज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यद्तो-ऽध्यंचितारंः (३)

तदुभयंमास्वाव्रुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनंसा स्तुवते न वा इमामंश्वरुथो नाश्वंतरीरुथः सद्यः पर्यांष्तुमर्हति मनो वा इमार वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजूर्ष्यथैतस्यैवान्तो

नास्ति यद्बह्म तत्प्रंतिगृणत आ चंक्षीत स प्रंतिगरः॥ (४) व्याह स दंशीकवौंऽर्चितारः स एकंश्व॥----

ब्रह्मवादिनों वदन्ति किं द्वांदशाहस्यं प्रथमेनाह्नर्त्विजां यजंमानो वृङ्क इति तेजं इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीनिमाल्लोणकानिति किं चंतुर्थेनेति चतुंष्पदः पशूनिति किम्पंश्रमेनेति पश्चांक्षराम्पङ्किमिति कि॰ षष्ठेनेति षड्तुनिति कि॰ संप्तमेनेतिं सप्तपंदा॰ शक्वंरीमितिं (५)

किम्ष्टमेनेत्यष्टाक्ष्रीरां गायत्रीमिति किं नंवमेनेतिं त्रिवृत इं स्तोममिति किं दंशमेनेति दशांक्षरां विराजमिति किमेंकादशेनेत्येकांदशाक्षरां त्रिष्टुभिमति किं द्वांदशेनेति द्वादंशाक्षरां जर्गतीमित्येतावृद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां

वृङ्के॥ (६) शक्वंरीमित्येकंचत्वारि १शच॥

एष वा आप्तो द्वांदशाहो यत्रंयोदशरात्रः संमान इ ह्यंतदहर्यत्प्रांयुणीयंश्चोदयुनीयंश्च त्र्यंतिरात्रो भवति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामाध्यै प्राणो वै प्रथमींऽतिरात्रो व्यानी द्वितीयोऽपानस्तृतीयंः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठन्ति सर्वमार्युर्यन्ति य एवं विद्वार्भसम्भयोदशरात्रमासंते तदांहुर्वाग्वा एषा वितंता (७)

यद्बांदशाहस्तां विच्छिंन्द्युर्यन्मध्येऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुंका गृहपंतेर्वाख्स्यादुपरिष्टाच्छन्दोमानां महाव्रतं कुर्वन्ति सन्तंतामेव वाचमवं रुन्धतेऽनुंपदासुका गृहपंतेर्वाग्भवति पृशवो वै छंन्दोमा अन्नम्महाव्रतं यदुपरिष्टाच्छन्दोमानौं महाव्रतं कुर्वन्तिं पशुषुं

वितंता त्रिचंत्वारिश्शच आदित्या अंकामयन्तोभयों लींकयोर्ऋध्रुयामेति एतं चंतुर्दशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो

चैवान्नाद्यं च प्रतिं तिष्ठन्ति॥ (८)

उभयौर्लोकयोरार्ध्रवन्नस्मि इश्चामुष्मि ईश्च य एवं विद्वा ९ संश्चतुर्दशरात्रम उभयोरेव लोकयोर्ं ध्रुवन्त्यस्मि इश्चामुष्मि ईश्च चतुर्दशरात्रो भंवति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्तारण्या उभयींषामवंरुद्धौ यत्पंराचीनांनि पृष्ठानि (९)

भवंन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जंयन्ति यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकमभि जंयन्ति त्रयस्त्रि शौ मंध्यतः स्तोमौ भवतः साम्राज्यमेव गंच्छन्त्यधिराजौ भंवतोऽधिराजा संमानानां भवन्त्यतिरात्रावभितों भवतः परिंगृहीत्यै॥ (१०)

पृष्ठानि चतुंस्त्रिश्शच। -[8] प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा अन्वायन्तानांदित्याश्चं प्रशवश्चान्वायन्ते देवा अंब्रुवन् यान्पश्नुपाजींविष्म् त इमें-ऽन्वाग्मन्निति तेभ्यं एतं चंतुर्दशरात्रम्प्रत्यौहन्त आंदित्याः पृष्ठैः स्वां लोकमारोहन्त्र्यहाभ्यांमस्मिँ श्लोके पृश्नस्रत्यौहन्पृष्ठेरांदित्या अमुष्मिँ श्लोक आर्ध्रुवन्त्र्यहाभ्यांमस्मिन् (११)

लोके प्रावो य एवं विद्वार्संश्चतुर्दशरात्रमासंत उभयोरेव लोकयोर्ऋप्रुवन्त्यस्मिर्श्चामुष्मिर्श्च पृष्ठेरेवामुष्मिं ह्लोक ऋंध्रुवन्तिं त्र्यहाभ्यांमस्मिं ह्लोके ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिर्न्तरिक्षं गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानिं भवन्ति सविवध्त्वायं (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वां लोकं यंन्ति पराश्चो वा एते स्वां लोकम्भ्यारोहन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंप्यन्तिं प्रत्यश्चाहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयोंलींकयोरं ऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुंदंशैतास्तासां या दश् दशांक्षरा विराडन्नं विराह्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्थते याश्चतंस्रश्चतंस्रो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यतिरान्नाव्यमितो भवतः

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकंश्र॥___

परिंगृहीत्यै॥ (१३)

गौर्सावायुंरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सत्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते पृश्चर्यदोमरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पृश्ववंश्छन्दोमा ओर्जस्येव वीर्यं पृश्चषु प्रति तिष्ठन्ति पश्चदशरात्रो भवति पश्चदशो वज्रो वज्रमेव भ्रातृंव्येभ्यः प्र हंरन्त्यतिरात्राव्भितों भवत इन्द्रियस्य परिगृहीत्ये॥ (१५)

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीथ्सोऽसुरेभ्यो-ऽबिभेथ्स प्रजापित्मुपाधावत्तस्मां एतम्पश्चदशरात्रं वज्रं प्रायंच्छुत् तेनासुरान्पराभाव्यं विजित्य श्रियंमगच्छदग्निष्ठतां पाप्मानं

निरंदहत पश्चदशरात्रेणौजो बर्लमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त य एवं विद्वारसं पश्चदशरात्रमासंते भ्रातृंव्यानेव पंराभाव्यं विजित्य श्रियंं गच्छन्त्यग्रिष्टुतां पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पृश्चद्रश्रात्रेणौजो बर्लमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दंधत एता एव पंश्व्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्रशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरम्प्रावोऽनु प्र जांयन्ते तस्मात्पश्व्यां एता एव स्वग्र्याः पश्चंदश् वा अर्धमासस्य रात्रंयोऽर्धमास्रशः संवथ्सर आप्यते संवथ्सरः स्वग्रें लोकस्तस्माथ्सवग्र्यां ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहिन्त् यद्न्यतः पृष्ठानि स्युर्विविवधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधृत्वायौजो वै वीर्यं पृष्ठान्योजं एव वीर्यम्मध्यतो देधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहद्गभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असार्यनी स्रुती ताभ्यामेव स्रुव्णं लोकम् (१८)

यन्ति पराँश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंप्यन्ति प्रत्यङ्ग्रहो भंवति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पश्चंदशैतास्तासां या दश् दशाँक्षरा विराडन्नं विराडि्वराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते याः पश्च पश्च दिशों दिक्ष्वंव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्राविभितों भवत इन्द्रियस्यं वीर्यस्य प्रजायै पशूनां परिंगृहीत्यै॥ (१९)

गुच्छुन्त्युग्निष्टुर्ता पाप्मानुत्रिर्न्तरिक्षं लोकं प्रजायै हे चं॥—————[७] प्रजापंतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एत र संप्तदशरात्रमंपश्यत्त

ततो वै सौंऽन्नादोंऽभवद्य एवं विद्वारसे सप्तदशरात्रमासंतेऽन्नादा एव भवन्ति पश्चाहो भवति पश्च वा ऋतवः संवथ्सर ऋतुष्वेव

संवथ्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पश्चाक्षरा पुङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवाव रुन्धतेऽसंत्रं वा एतत् (२०) यदंछन्दोमं यच्छनदोमा भवन्ति तेन सुत्रं देवता एव पृष्ठेरवं

रुन्धते पुशूञ्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पुशवंश्छन्दोमा ओर्जस्येव

वीर्ये पुशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भविति सप्तदशः प्रजापितः प्रजापंतेरास्यां अतिरात्रावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिंगृहीत्यै॥ (२१)

सा विराड्विक्रम्यांतिष्टद्वह्मंणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा अंकामयन्तोभय् सं वृंश्जीमहि ब्रह्म चात्रुं चेति त एता विर्श्युतिर रात्रीरपश्युन्ततो वै त उभयुर् समृवृञ्जत ब्रह्म चान्ने च ब्रह्मवर्चिसिनौंऽन्नादा अंभवन् य एवं विद्वारसं एता आसंत उभयमेव सं वृञ्जते ब्रह्म चान्नं च (२२)

ब्रह्मवर्चिसनौंऽन्नादा भंवन्ति द्वे वा एते विराजौ तयोरेव नाना प्रति तिष्ठन्ति विर्शो वै पुरुषो दश हस्त्या अङ्गलयो दश पद्या यावांनेव पुरुषस्तमास्वोत्तिष्ठन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं पृष्ठैरुपावंरोहन्ति यत्परं परस्तान्न स्युः परांश्चः सुवर्गाल्लोकान्निष्पंद्येरन्

यदवस्तान्न स्युः प्रजा निर्दहेयुरभितों दिवाकीर्त्यं परं:सामानो

भवन्ति सुवर्ग एवैनां लोक उंभयतः परिं गृह्णन्ति यर्जमाना वै दिवाकीर्त्यः संवथ्सरः परंःसामानोऽभितो दिवाकीर्त्यं परंः सामानो भवन्ति संवथ्सर एवोभ्यतः (२६) प्रतिं तिष्ठन्ति पृष्ठं वै दिवाकीर्त्यम्पार्श्वे परंःसामानोऽभितो दिवाकीर्त्यं परंःसामानो भवन्ति तस्मादिभितः पृष्ठम्पार्श्वे भूयिष्ठा

त्रवाकात्य परःसामाना भवान्त तस्मादाभतः पृष्ठम्पाश्च भायष्ठा ग्रहां गृह्यन्ते भूयिष्ठ शस्यते यज्ञस्यैव तन्मध्यतो ग्रन्थं ग्रंथ्रन्त्यविस्रश्साय सप्त गृंह्यन्ते सप्त वै शींर्षण्याः प्राणाः प्राणानेव यज्ञमानेषु दर्धति यत्पराचीनानि पृष्ठानि भवन्त्यमुमेव तैर्लोकम्भ्यारोहन्ति यदिमं लोकं न (२७) प्रत्यवरोहेयुरुद्धा माद्येयुर्यज्ञमानाः प्र वां मीयेर्न्

यत्प्रंतीचीनांनि पृष्ठानि भवंन्तीममेव तैर्लोकम्प्रत्यवंरोह्न्त्यथों अस्मिन्नेव लोके प्रतिं तिष्ठन्त्यनुंन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित आसीथ्स प्रजापंतिमुपांधावृत्तस्मां एतमेंकवि शतिरात्रम्प्रायंच्छुत्तमाह ततो व स प्रत्यंतिष्ठद्ये बंहुयाजिनोऽप्रंतिष्ठिताः (२८)

स्युस्त एंकवि शितिगुत्रमांसी रुन्द्वादेश मासाः पञ्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असार्वादित्य एंकवि रश एतार्वन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रतिं तिष्ठन्त्यसार्वादित्यो न व्यरोचत् स प्रजा- पंतिमुपांधावत्तस्मां पृतमेंकविश्शतिरात्रम्प्रायंच्छ्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सोंऽरोचत् य पृवं विद्वार्श्स एकविश्शतिरात्रमासंते रोचन्त पृवैकंविश्शतिरात्रो भंवति रुग्वा एंकविश्शो रुचंमेव गंच्छुन्त्यथौ प्रतिष्ठामेव प्रंतिष्ठा ह्यंकविश्शों-ऽ तिरात्राविभतों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिंगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्वन्ति दिवाकीत्यंनेवोभ्यतो नाप्रतिष्ठिता आसंत एकंविश्शतिश्व॥———[१०] अर्वाङ्यज्ञः सं क्रांमत्वमुष्मादिष् माम्भि। ऋषीणां यः पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कंन्धं तस्मिन् हीयतां यौ-

उस्मान्द्वेष्टिं। शरीरं यज्ञशम्लं कुसींदं तस्मिन्थ्सीदतु यौंऽस्मान्द्वेष्टिं। यज्ञं यज्ञस्य यत्तेज्ञस्तेन सं क्रांम माम्भि। ब्राह्मणानृत्विजों देवान् यज्ञस्य तपसा ते सवाहमा हुंवे। इष्टेनं पृक्कमुपं (३०)

ते हुवे स्वाहम्। सन्ते वृञ्जे सुकृत सं प्रजां पृश्न्। प्रैषान्थ्सामिधेनीरांघारावाज्यंभागावाश्रुंतम्प्रत्याश्रुंतमा श्रृंणामि ते। प्रयाजानूयाजान्थ्स्वष्टकृत्मिडांमाशिष् आ वृञ्जे सुवंः। अग्निनेन्द्रेण् सोमेन सर्रस्वत्या विष्णुंना देवतांभिः। याज्यानुवाक्यांभ्यामुपं ते हुवे स्वाहं यज्ञमा दंदे ते वषंद्रुतम्। स्तुत श्रास्त्रम्प्रंतिग्रं ग्रहमिडांमाशिषंः (३१)

आ वृंञ्जे सुवंः। पृबीसंयाजानुपं ते हुवे सवाह र संमिष्टयजुरा दंदे तवं। पृशून्थ्सुतं पुरोडाशान्थ्सवनान्योत यज्ञम्। देवान्थ्सेन्द्रानुपं

अग्निहोमो विश्वल्हादंश च॥————[१३]
अग्निना तपोऽन्वंभवद्वाचा ब्रह्मं मृणिनां रूपाणीन्द्रंण देवान्
वातेन प्राणान्थ्सूर्येण द्याञ्चन्द्रमंसा नक्षंत्राणि युमेनं पितॄत्राज्ञां
मनुष्यांन्फलेनं नादेयानंजगरेणं सूर्पान्थ्याघ्रेणांरण्यान्पशूञ्छोनेनं
पत्तिरणो वृष्णाश्वांनृष्भेण गा बस्तेनाजा वृष्णिनावींर्व्वीहिणान्नांनि

यवेनौषंधीर्न्यग्रोधेन वनस्पतींनुदुम्बरेणोर्जं गायत्रिया छन्दा १सि त्रिवृता स्तोमान्त्राह्मणेन वाचम्॥ (३५)

स्वाहाधिमाधीताय स्वाहा स्वाहाधीत्म्मनंसे स्वाहा स्वाहा मनः प्रजापंतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कत्मस्मै स्वाहादित्ये महौं स्वाहादित्ये सृहीकाये स्वाहा सर्वत्ये स्वाहा सर्वत्ये स्वाहा सर्वत्ये स्वाहा सर्वत्ये पावकाये स्वाहा पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्यांय स्वाहा पूष्णे नरिन्धेषाय स्वाहा त्वष्टे स्वाहा त्वष्टे तुरीपाय स्वाहा त्वष्टे पुरुरूपाय स्वाहा विष्णंवे निभूयपाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

पुक्रूपांय स्वाहा वर्ण चा——[१५]
दुद्धः स्वाहा हनूँभ्या इस्वाहोष्ठाँभ्या इस्वाहा मुखांय स्वाहा
नासिकाभ्या इस्वाहा कार्णभ्या इस्वाहां पार
इस्ववं ऽवार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः स्वाहां वार इस्ववंः पार्यभ्यः पक्ष्मभ्यः
स्वाहां शीर्षो स्वाहां भूभ्या स्वाहां लुलाटीय स्वाहां मूर्भ
स्वाहां मस्तिष्कांय स्वाहा केशेंभ्यः स्वाहा वहांय स्वाहां ग्रीवाभ्यः
स्वाहां स्कुन्धेभ्यः स्वाहा कीकंसाभ्यः स्वाहां पृष्टीभ्यः स्वाहां
पाज्याय स्वाहां पार्श्वाभ्या इस्वाहां (३७)

अश्सौभ्या् स्वाहां दोषभ्या् स्वाहां बाहुभ्या् स्वाहा जङ्गौभ्या् स्वाहा श्रोणीभ्याः स्वाहोरुभ्याः स्वाहांष्ठीवन्धाः स्वाहां जङ्गौभ्याः स्वाहां भसदे स्वाहां शिखण्डेभ्यः स्वाहां वालधानाय स्वाहाण्डाभ्याः स्वाहां शेपांय स्वाहा रेतसे स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां प्रजनंनाय स्वाहां प्रचः स्वाहां श्रोफभ्यः स्वाहाः लोमभ्यः स्वाहां त्वचे स्वाहां लोहिताय स्वाहां माश्साय स्वाहाः स्नावंभ्यः स्वाहास्थभ्यः स्वाहां मुझभ्यः स्वाहाङ्गैभ्यः स्वाहात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (३८)

प्रश्नांन्याः स्वाहां मुझन्यः स्वाहां पद्वं॥———[१६]
अञ्चेताय स्वाहां शितिपन्ध्राय स्वाहां शितिपदे स्वाहां
शितिककुदे स्वाहां शितिपन्ध्राय स्वाहां शितिपृष्ठाय स्वाहां
शित्य स्माय स्वाहां पुष्पकर्णाय स्वाहां शित्योष्ठाय स्वाहां
शितिभ्रवे स्वाहा शितिभसदे स्वाहां श्वेतानूंकाशाय स्वाहां शितिभ्रवे स्वाहां लुलामाय स्वाहासितज्ञवे स्वाहां कृष्णैताय स्वाहां रोहितैताय स्वाहां रुणेताय स्वाहां तादृशाय स्वाहां सुदृशाय स्वाहां स्वाहां सुदृशाय स्वाहां स्वाहा

रूपाय स्वाहा हे चं॥———[१७] कृष्णाय स्वाहाँ श्वेताय स्वाहां पिशङ्गांय स्वाहां सारङ्गांय

तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ७) 14
स्वाहां रुणाय स्वाहां गौराय स्वाहां बुभवे स्वाहां नकुलाय स्वाहा
रोहिंताय स्वाहा शोणांय स्वाहां श्यावाय स्वाहां श्यामाय स्वाहां
पाकुलाय स्वाहां सुरूपाय स्वाहानुंरूपाय स्वाहा विरूपाय स्वाहा
सर्रूपाय स्वाहा प्रतिरूपाय स्वाहां शुबलाय स्वाहां कमुलाय
स्वाह्य पृश्नये स्वाहां पृश्निस्कथाय स्वाह्य सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४०)
कृष्णाय पद्वंत्वारिश्शत्॥———[१८]
ओषंधीभ्यः स्वाहा मूर्लैभ्यः स्वाहा तूर्लैभ्यः स्वाहा काण्डैभ्यः
स्वाह्य वल्शैम्यः स्वाह्य पुष्पैम्यः स्वाह्य फलैम्यः स्वाह्यं गृहीतेभ्यः
स्वाहागृंहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नेभ्यः स्वाहा शर्यानेभ्यः स्वाहा सर्वसम्
स्वाहाँ॥ (४१)
ओषंधीभ्युश्चर्तुर्वि श्चातिः॥[१९]
वनस्पितिभ्यः स्वाहा मूर्लैभ्यः स्वाहा तूर्लैभ्यः स्वाहा
स्कन्धोभ्यः स्वाहा शाखाभ्यः स्वाहां पूर्णभ्यः स्वाहां पुष्पेभ्यः
स्वाहा फलैंभ्यः स्वाहां गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावंपन्नेभ्यः
स्वाहा शयांनेभ्यः स्वाहां शिष्टाय स्वाहातिंशिष्टाय स्वाहा
परिंशिष्टायु स्वाहा स॰शिष्टायु स्वाहोच्छिष्टायु स्वाहां रिक्तायु

स्वाहारिकाय स्वाहा प्ररिकाय स्वाहा सर्रिकाय स्वाहोद्रिकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४२) वनस्पतिंभ्यः स्कन्धौभ्यः शिष्टायं रिक्ताय षद्वंत्वारि १ शत्॥ **–**[२०]

[प्रजर्वं प्रजापंतिर्यदंछन्दोमन्तें हुवे सवाहमोषंधीभ्यो द्विचंत्वारिश्शत्॥42॥ प्रजवुर् सर्वस्मै स्वाहाँ॥]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/